Știri și Reportagii

Polo pe apă

VIFORUL DACIA
a câștigat „Cupa Eroilor Marinari" învingând pe C. F. R.

Prevăzusem în avant-cronică o partidă mare între C. F. R. și Viforul Dacia.

Inceputul partidei disputate parțial, eri dimineață pe Strandul Obor, promitea într'adevăr o partidă mare.

Nu mare ne-a fost surprinderea când însă după zece minute de joc, ce promitea să fie excelent, echipa C. F. R.-ului se retrage ostentativ de pe teren, în semn de protest pentru deciziunile arbitrului.

Cronica noastră nu poate cuprinde de această dată nici o dare de seamă technică a jocului, aceasta din cauză că cele zece minute de joc nu ne-au putut arăta adevărata valoare a partidei.

Din păcate nu vom putea repeta nici laudele aduse săptămâna trecută C. F. R.-ului când au reușit să învingă pe Viforul Dacia în prima ediție a cupei «Eroilor Marinari».

C. F. R.-ul — indiferent de justețea deciziunilor arbitrului — s'au purtat complectamente nesportiv.

Este inadmisibil ca o echipă mare, cum o socoteam noi pe aceia a C. F. R.-ului să se preteze la asemenea acte de indisciplină sportivă.

Nu trebue uitat că înnotul este un sport amator, ce are nevoie de spectatori și că asemenea gesturi deservesc cauzei noastre sportive.

C. F. R.-ul nu este la primul caz.

S'a mai retras, odată din campionat, și altă dată a refuzat un sezon să fie «sparingpartenerul» Viforului Dacia când aceștia trebuiau să lupte cu echipa din Târgu Mureș.

Suntem de părere că acești oameni ce se numesc «sportivi» trebuie într'un fel oarecare adusi la realitate.

Federația are cuvântul!

Arbitrajul merită un capitol special. Vom menționa doar că: prima lovitură de pedeapsă acordată Viforului Dacia a fost perfect justă, lucru recunoscut și de feroviari dealtfel.

La a doua penalizare credem că arbitrul a aplicat regulamentul prea drastic. Suntem însă convinși că și la partea adversă arbitrul ar fi aplicat —

Echipa de polo pe apă a C. F. R.-ului

în caz similar — aceeaș pedeapsă.

C. F. R.-ul ar fi trebuit să joace întreaga partidă regulamentul dându-i dreptul la contestație și să încerce remontarea handicapului, bineînțeles cu mai puține obstrucții și o purtare mai sportivă.

Până la retragerea C. F. R.-ului, echipa din Floreasca a marcat de două ori din două lovituri de pedeapsă.

Din cauza retragerei C. F. R.-ului din competițiune «Viforul Dacia a obținut «Cupa Eroilor Marinari» trofeu ce merita un cu totul alt cadru.

Gestul C. F. R.-ului dovedește lipsă de bun simț și sportivitate, indiferent dacă aveau sau nu dreptate. Cupa având o misiune simbolică ce trebuia respectată — chiar și de C. F. R.

Până la întrerupere am remarcat jocul lui I. Manoliu care datorită amabilității comandantului său cpt. Saidac a putut participa la concurs schimbând și fizionomia partidei. La C. F. R. Patulea ne-a părut în zi bună și deasemenea Iacobini care n'ar fi lăsat să treacă nimic «necontrolat».

Un caz unic în analele basket-ballului
Un jucător suspendă un arbitru!

Basket-ballul este un sport care deși se mândrește cu un trecut în sportul românesc, totuși n'a ajuns până la treapta pe care merită să o ocupe în ierarhia tuturor sporturilor.

In basket-ball se mai luptă încă pentru redresare, se mai crede încă în ridicarea lui la loc de onoare.

Astfel, în plină luptă pentru stabilirea adevăratei valori a basket-ballului nostru, ne este dat să semnalăm un caz ce nu corespunde deloc, ba chiar dăunează simțitor ideii de sport în general și basket-ballului în special.

Este vorba de o suspendare, ce poate este foarte meritată, dictată însă în condițiuni cu totul anormale.

Subtitlul pe care l-am dat articolului de față corespunde întocmai realității.

Intr'adevăr, un jucător nemulțumit de felul cum a fost arbitrat, a găsit de cuviință să-și arate nemulțumirea, atât pe teren — într'un mod foarte semnificativ — cât și în afară de teren, — acolo unde calitatea unui jucător ar trebui să fie limitată — printr'o suspendare dictată cu prea mare ușurință și care în realitate nu are nici o valoare.

Pentru o complectă dumirire a acestui caz, pe drept cuvânt «unic», vom furniza amănuntul că în F. R. B. V. «conducerea» este formată în majoritate din.. jucători.

Este o anomalie, dar tocmai aceasta este marea lacună a acestei federații; este cauza care a determinat poate delăsarea de totdeauna a grupărilor noastre bine intenționate dealtfel. Dar această situație dăunește din primele începuturi ale basket-ballului. Intotdeauna însă în cazuri similare — foarte logic — «CEI INTERESAȚI SE RECUZAU». De data aceasta nu s'a mai ținut seamă de logică; s'a desconsiderat o elementară lege a omenirei.

Pentru a nu exista nici o suspiciune, repetăm că suspendarea dictată ar putea fi foarte justă, dar procedeul întrebuințat a fost neomenos, pentru a nu-l califica altfel.

N'ar fi cazul să mai spunem că pentru a se purcede la o asemenea suspendare, trebuia în prealabil convocat un comitet oarecare, trebuia audiat cel impricinat precum și cei ce-l acuzau și după discutarea motivelor aduse în apărarea celor două părți (pentrucă motive existau), să se dea o pedeapsă bine gândită și echitabilă.

In felul acesta, cu siguranță că mai mare ar fi fost numărul celor suspendați și mai mic al celor nemulțumiți.

In consecință ar fi de dorit ca organele competente să se sesizeze pe cât posibil, pentru a înlătura măcar pe viitor asemenea abuzuri dăunătoare bunului mers al basket-ballului bucureștean, care este și cel românesc.

v. bord.

F. R. B. V.
COMUNICAT

Liga Regiunea București aduce la cunoștința tuturor grupărilor de volley-basket afiliate, că în ședința de Marți 25 crt. toți reprezentanții grupărilor vor trebui să aibe asupra lor delegație scrisă din partea clubului respectiv.

Intrucât în ședința de Marți seara se vor programa matchurile de basket-ball din cadrul campionatului de toamnă, și cele de volley-ball din cadrul cupei, donată de d-l Cezar Iosif, care vor începe Duminică 30 crt., sunt insistenți rugați a nu lipsi dela această ședință delegații echipelor care vor să ia parte la aceste competiții.

Socec Lafayette
învins la Târgoviște

TARGOVIȘTE, 23 (Prin telefon). — Pe terenul dela Șc. de cavalerie, a avut loc azi matchul dintre echipa bucureșteană Socec-Lafayette și T. C. T.

In formă mare, echipa locală a învins cu 4-1 (1-1).

Au marcat: Cr.stodorescu I, Barbaiani și Florian (2) dela învingători și Aneuh dela Socec.

Dela T. C. T. cei mai buni au fost Barbaiani, Florian și halfii.

Dela Socec Radu și Paraschivescu.

A arbitrat d. Mișu Bogdan.

O zi la cabana „Dor de Ducă"
D-ra Ica Tănăsescu și dr. Vladi Sidorovici două exemple de sportivitate

DOR DE DUCA — această expresie minimă — dar totuși grandioasă în profunzimea ei, și idealizează printr'o fericită ambianță de cuvinte, — dorința aceia vie de a cunoaște o viață nouă, de a evada din banalitatea obișnuită a faptului cotidian spre cuimile nebănuite pline de formă și surpriză ce le oferă la tot pas muzeiele naturii, fie în înălțimile impresionante ale munților, fie pe întinsul străveziu și nostalgic al apelor noastre.

Cei ce constituesc azi, asociația cu acest nume, au fost fericiți inspirați manifestându-și simbolic, plăcerea de a trăi cât mai mult în aer liber, departe de atmosfera închisă și dăunătoare a orașului.

Și au înțeles să-și mijloceasă că această satisfacție prin intermediul asociației de drumeție «Dor de Ducă», care le oferă posibilitatea de a veni cât mai des în contact cu minunatele peisagii ale naturii.

Una din frumoasele realizări ale acestei asociații poate chiar cea mai importantă — este desigur frumoasa cabană de pe malul lacului Floreasca .

Situată într'un cadru adecuat scopului ce și l-a propus — cabana Dor de Ducă, ascunsă printre pomi și ierburi, undeva la margine de București, oferă un admirabil loc de refugiu pentru membrii asociației care își petrec aci pe «insula» această micuță și scăldată în soare, timpul lor liber în largul lacului, spintecând valurile spumoase în caiac sau skyfuri.

Vom încerca în rândurile de mai jos să vă prezentăm câteva aspecte inedite din tabăra «bronzaților» dela «Dor de Ducă», culese într'o zi cu soare mult și mel ancolie în zări.

Toate drumurile dus la... strand

In dimineața aceasta de vară, soarele își manifestă din plin caniculara sa căldură — obligând pe cetățeni să cadă în contravenție, scoțându-și hainele sau cravata.

In tramvaiu 3, razele soarelui pătrund puternic prin ferestrele descoperite, contribuind astfel la o atmosferă insuportabilă.

Cu toate că vagonul e arhiplin, lumea continuă să se înghesuie spre disperarea taxatoarei care nu-și mai poate urmări clienții.

La stația Mihai Vodă, își fac loc cu greutate două duduițe, încărcate cu pachete.

— Ah, ma chere, ce înghesuială.

— Da, păpușo și ce căldură.

ICA TANASESCU

— Te sufoci, nu alteeva!

Mi-e teamă ca domnișoara să nu se înăbușe și politicos îi ofer locul meu dela fereastră.

Duduița e foarte neatentă și drept mulțumire îmi... oferă câteva din pachetele sale.

— Te rog să le ții puțin, mă simt foarte obosită. Nu te superi, da? Nu cumva mergi și mata tot la strand... Noi ne ducem la «Dor de Ducă».

— Coincidență, o întrerup, tot acolo merg și eu.

— Perfect. Sunt domnișoara Nutzi A. și ea e prietena mea Tita B.

— Incântat, dudue! Mă bucur că avem aceaș drum.

Tovarășele mele sunt foarte volubile, extrem de amabile și minunat de nostime.

Lunga călătorie până la capătul liniei, se scurge într'o dispoziție generală, vorbind despre binefacerile strandului, a apei și a... laptelui bătut pe care duduițele îl preferă înaintea oricărei băuturi

Dor de Ducă

Stația cu același nume ne indică locul unde trebue să coborâm.

Privelișteа ce ni se oferă este destul de plăcută. Undeva ascunsă printre pomi, cabana «Dor de Ducă» ne apare ca o mică fortăreață. E micuță, însă foarte simpatică. Compusă din trei camere, adăpostește un birou și vestiare pentru domni și doamne.

Debarcaderul e vis-a-vis. Zeci de caiace și skyfuri străjuesc la țărm așteptându-și echipajele Un instructor încearcă să inițieze pe câteva duduițe în tainele înnotului. Se aud râsete, chiuituri.

Dispoziția e generală.

Pe terenul de volley, vreo opt tineri joacă o pasionată partidă pentru câștigarea unui butoiu cu bere.

La masa de ping pong Toma Chiale e în berbă. Totuși, din cavalerism se lasă... bătut de frumoasa domnișoară care surâde fericită.

Pe plaja de nisip, în chaselong-uri sau scufundați în nisip, băeți și fete se prăjesc la soare.

Aspectul general e minunat. Liniște și bună dispoziție.

Este ora 10 dimineața. Soarele e la fel de arzător. Inainte de amiază, animația e mai redusă. După ora 3 însă, micuța colonie devine neîncăpătoare. Membrii asociației vin aici pentru o reconfortantă odihnă.

Dintre toți cei cari vin aici, am reușit să remarcăm câteva figuri care se bucură de o frumoasă popularitate.

Vi le vom prezenta:

Ica Tănăsescu, un exemplu de sportivitate

Bronzată, extrem de bronzată, Ica Tănăsescu este cea mai iubită dintre obișnuiții cabanei «Dor de Ducă».

Amabilă cu toată lumea, de o politețe care încântă, Ica e prezentă aci zi de zi, cu o regularitate impresionantă.

Sportivă convinsă, practică cu multă pasiune canotajul, fiind prezentă la toate concursurile.

La caiac, Ica e invincibilă. In special când face echipaj cu colegul Vladi Sidorovici, e imposibil să piardă.

Prima persoană care m'a întâmpinat la strand a fost dânsa. Cu o bunăvoință care încântă, drăgălașa polisportivă mi-a dat toate indicațiile privind activitatea echipelor de canotaj ale lui Dor de Ducă.

Modestă, Ica ne mărturisește simplu că, cea mai mare satisfacție o simte printre prietenii de aci, unde vine să-și petreacă orele libere.

Campioană în nenumărate rânduri, Ica Tănăsescu, e un exemplu de sportivitate. Nu neglijează nimic ce are comun cu sportul. Practică cu aceiași pasiune wolley-ballul, atletismul, ping-pongul și înnotul.

Sobră, prietenoasă, modestă, Ica Tănăsescu întruchipează perfect sportiva ideală.

Dr. Vladi Sidorovici

Este unul din așii canotajului românesc. Inzestrat cu un fizic admirabil, Vladi e prezent întotdeauna ca și Ica la orice concurs. Skyor desăvârșit, și un excelent înnotător, dr. Sidorovici se poate număra printre cei mai buni polisportivi din țară.

Caiacul lui spintecă cu o ușurință nebănuită lacul, purtându-ne peste întinsul apei, ce termină sub foșnetul vâslelor.

Sociabil, bun camarad Vladi Sidorovici, este foarte simpatizat de camarazii lui.

Toma Chiale și... Atlantida

După cum vă spuneam, după amiază animația e foarte mare la cabană.

Rând pe rând, membrii clubului, sosesc fie pe biciclete sau pe jos, se echipează și fiecare își găsește câte ceva de făcut. Sau merge să joace volley, sau înnoată sau face canotaj.

Deasemeni, o parte se mulțumește să privească liniștiți, întinși la soare pe plaja din fața strandului.

Iată lângă masa de ping pong pe simpaticul Toma Chiale, delectând un grup de duduițe cu o serie de șlagăre, din ultimul spectacol al teatrului Alhambra.

Cu o dexteritate vehementă, Tomița imită perfect pe Nicolaide și Gărdescu, în hazul tuturor.

Nu are mai puțin succes, când se decide să cânte câteva din șlagărele spectacolului.

Astfel la Rumba Atlantida, Toma a bisat și trebue să repete.

Ziua se scurge încet-încet. E aproape de amurg și privelișteа este din ce în ce mai încântătoare.

Prietenele mele din tramvaiul 3 se sbenguesc undeva în apă, ca apoi să plece cu un caic pe care însă nu știu să-l manevreze.

Deodată atenția e atrasă înspre plajă. Foty Gunopol — un atlet în toată puterea cuvântului cu un fizic admirabil construit s'a încins într'o luptă decisivă cu un coleg. Bătălia e pasionantă. Ambii adversari sunt pe jos, însă fiind de forțe egale, nu reușesc să se învingă. Până la urmă se lasă păgubași spre regretul lui Foty, care ar fi dorit să-și numere o nouă victorie.

Vladi ne invită la cursa pe lac cu caicul — și iată-ne în larg admirând peisagiu ce ni se oferă.

Privirile noastre rătăcesc în gol. Incerc să definesc undeva în larg o făptură, o umbră. Aș dori s'o simt aproape, s'o privesc. Nu reușesc. Alături ne esentează supla și zâmbitoarea d-ră Ica Tănăsescu.

Debarcăm pe celălalt mal, admirând câteva clipe privelișteа, facem o fotografie și ne reîncărcăm.

Pe «insulă» ni se ofera un frumos spectacol. In ritmul unei muzici de dans oferită de plăcile unui patefon băeți și fete s'au imperecheat dansând ușor pe nisipul care nu mai arde acum, sau pe mica sălită de la cabană.

Noaptea începe să se lase. Liniștea apasă din ce în ce asupra noastră, iar undeva într'un colț Toma Chiale fredonează ușor. Braț la braț.

✣

Ași își petrec aci timpul lor liber, membrii acestui Dor de Ducă. In preajma concursurilor, lacul freamătă de echipagele care se antrenează de zor pentru a menține neștirbită invicibilitatea culorilor ce reprezintă.

Peste tot veghează ochiul atent al d-lui Tudor. Simpaticul intendent al strandului care își împarte în dreapta și 'n stânga amabilitatea sa.

Seara târziu toată lumea pleacă înviorată parcă de farmecul unei zile frumoase petrecută acolo în împărăția apei și a soarelui departe de sgomotul și atmosfera înăbușitoare a orașului.

Al. Achille

In fața cabanei dela Dor de Ducă.

Fosile viitoare
de VLADIMIR STRAINU

Pasiunii sportive de azi, care cuprinde cercuri omenești din ce în ce mai largi, i se pot aduce acuzații de tot felul. Lucrul cel mai grav formulat de atâtea ori în conservația oricui, este că prin sport ne sălbăticim. Aceasta nu însemnează că suntem expuși prin cultura fizică să recădem în jocul instinctelor. Căci putem observa fiecare cum sălbăticia nu se declară atât pe ring sau pe terenul de football între adversarii de câteva ori, cât între spectatori.

Oamenii care plătesc oricât de scump locșorul lor la un match, vin cu anumite preferințe, ei doresc să învingă un boxeur sau altul, o echipă sau alta. Starea de neutralitate caracterizează pe oricine, dar nu pe amatorul de spectacole sportive. Au dispărut partidele politice; locul lor însă n'a rămas gol, deoarece a fost ocupat de partidele sportive. Suntem «venusiști», cum este subsemnatul, «ripensiști», «f. c. rapidiști», etc., numai neutri — nu. Suferă Venus vreo înfrângere? Ne simțim însuș amorul nostru propriu sdrobit.

Deaceea, când asistăm, la matchul partidei preferate, aplaudăm frenetic succesul jucătorilor noștri, îi susținem cu vocea în sforțările care dorim să-i ducă la victorie, strigăm împotriva adversarului neloial și chiar împotriva arbitrului care întârzie cu «penalty-ul», reglementar, îi mai și huiduim câteodată, chiar destul de des. Mă rog, nu e glumă sau joc; aici e sport, e partid, e amor propriu!

Dacă se mai întâmplă cumva ca vecinul din dreapta să fie «ripensist», în cazul că Ripensia se află pe teren cu Venus, și dacă nu e moderat în manifestări, adevăratul match se mută în staiuri, repetându-se de câte ori partizanii celor două echipe se găsesc alături. Mai ales, în acest caz, nu e glumă, nu e joc: e amor propriu, instinct liber, e viață aprinsă, putând fi deci și moarte. Așa dar sportul sălbăticește pe spectatori, dar nu pe jucători. Aceștia sunt dimpotrivă de o politețe admirabilă; deși câteodată pliui de sânge, cu ce demnitate și camaraderie își strâng mâinile totuș. Spectacolul devine atunci aproape măreț!

Dar e foarte bine că, prin sport ne mai sălbăticim: întâi pentrucă nu vom ajunge niciodată la deprinderea comportării instinctive: suntem brutali numai la stadion în timpul jocului; iar apoi — pentrucă avem prilejul astfel să ne mai dezintelectualizăm.

Sportul a venit ca o soluție salvatoare pentru intelectualii gălbejiți, care asistând la spectacolul sportiv se simt cufundați în apa lecuitoare a vieții, încep să țipe, le mai vâjâie și lor urechile de circulația vie a sângelui și, chiar dacă, încurajând cu mari gesturi un jucător, schimbă forma de pălărie cucoanelor dimprejur, nu e nimic (— se va scuza curtenitor între reprize), se mai desmorțesc încheeturile, totui însemnând oricât un câștig de viață.

Incet, încet, nu vom mai avea dar să ne temem, odată cu extinderea gustului pentru sporturi, de primejdia cerebralizării. Altădată, umbla vorba că omenirea, cu timpul, prin intelectualizare progresivă, va ajunge o colecție de monștri cerebrali, adică nu numai făpturi care rățesc prin inteligență, dar care vor fi făcute dintr'un cap enorm, mișcându-se din loc în loc prin contracțiunile bărbiei.

Spaima de asemenea deveniri a răspândit-o în lume, ni se pare, scriitorul Wells. Acelaș sentiment a cuprins până și un personaj. Mark Rampion, din romanul lui Aldous Huxley, Contrapunct, Rampion, scriitor și pictor, părăsise condeiul pentru practica exclusivă a penelului. Una din operele sale era un desemn complicat și alegoric: «Adusă în forma unui S care mătura măreț toată compoziția, o procesiune grotescă de monștri străbătea pieziș foaia, scăpând în jos. Dinozauri, petrodactili, titanoteriumi, diplodoci, ihtiozauri, mergeau, înotau sau sburau în coada procesului; capul era format din monștri omenești, creaturi cu capul enorm, fără membre nici corp, târându-se ca melcii pe secrețiunile lipicioase ale bărbiei și gâtului». Compoziția purta titlul: Fosilele trecutului și fosilele viitorului.

Ce fericire că sporturile au salvat omenirea dela ceeace Huxley a numit «fosilele viitoare»!

— Ai crezut, domnule Mark Rampion, că realizezi cu desemnatul d-tale o satiră profetică; ei bine, sporturile ți-au anulat efectul așteptat. Căci trupurile omenești mai înainte să dispară, cum credeai, au început să se desvolte și poate că vor merge așa până la concurența diplodocilor, rămânând capul cât o mărgică. Rupe tabloul, domnule Rampion, dacă mai vrei să fii profet și întoarce-l cu diplodocii spre viitor: tot ei au rămas «fosilele viitorului».

La 6 Septembrie

Reuniunea de reluarea activității motocicliste
Primele adeziuni

Aseară, inițiatorii reluării activității motocicliste s'au întrunit din nou spre a se pune de acord asupra chestiunilor de amănunt ale probelor ce se vor desfășura la 6 Septembrie.

Au fost prezenți la această consfătuire d-nii Marin Moraru, Paul Vasilescu, Constantin Voluntaru, Otto Pfennings, Teodor Porojan, Gheorghe Ciucete, Radu Nasta, D. Stoia, D. Crăsnaru, W. Richter și R. Glogojanu.

S'au stabilit precum urmează categoriile admise să participe la competițiunile reuniunii de reluarea activității :

Motorete până la 60 cmc., 2 tururi.

Motorete până la 100 cmc., 3 tururi.

Motociclete până la 125 cmc., 4 tururi.

Motociclete până la 250 cmc., 5 tururi.

Motociclete până la 350 cmc., 6 tururi.

Motociclete până la 500 cmc., 10 tururi.

Motociclete nelimitat (consacrați) 10 tururi.

Motociclete cu ataș turism, 6 tururi.

Motociclete cu ataș super-sport, 6 tururi.

PRIMELE ADEZIUNI

S'a luat apoi notă de prezentarea adeziunilor următorilor concurenți:

Ion Popa, 500 cmc.
Nicolae Nicolici, 500 cmc.
Teodor Porojan, 250 cmc.
August Wagner, 500 cmc.
Otto Pfennings, 600 cmc.
Ion Craioveanu, 500 cmc.
Dumitru Stoia, 500 cmc.
Wilhelm Richther, 600 cmc.
Ion Mihalcea, 500 cmc.
Ștefan Moscoianu, "
Radu Glogojanu, 350 cmc.
Radu Nasta, "
Hans Mueller, 500 cmc.
Gheorghe Cimbru, 600 cmc.
N. Boris, 500 cmc.

Matchul de wolley dintre echipa femenină și gazetarii sportivi
va avea loc Miercuri 26 August

După cum am anunțat la timp, echipa de wolley a «Gazetei Sporturilor» va întâlni într'un match public formația femenină Sp. Studențesc campionată pe anul în curs. Matchul urma să se desfășoare Joi 27 crt. pe terenul PTT.

In ultimul moment a intervenit însă o schimbare. D-ra Magda Grigorescu în dorința de a prezenta formația completă ne-a rugat să jucăm Miercuri și când îi sunt disponibile toate jucătoarele. Probabil ca formația campioană să fie întărită până la urmă cu d-rele Any Agapie și Nana Vetra.

Mâine d. a. studentele fac un antrenament pe terenul PTT.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. A. SALIGNY Nr. 2. TELEFON 3.26.60. Inmatriculat în Registrul Of. Comerțului la No. 311/938 Tipărită la 24 August 1942.